

Darwin, Ch., *Om arternas uppkomst genom naturligt urval.* Stockh., L. J. Hierta, 1870—71.

Man kan nu mera knappt taga ett tidsskriftsbäfte i handen utan att påträffa något om Darwinismen. Det vore ändamålslost att söka här ingå närmare på dess läror: hela världen vet, att m:r Charles Robert Darwin (f. 1809) i sitt rygtbara verk *On the origin of species by means of natural selection* uppställer och förfäktar den satsen, att alla djur och växter härstamma från några få urformer, möjligen till och med från en enda, och att de olika modifikationerna af dessa (eller denna) åvägabringas genom en princip, som Darwin kallar det *naturliga urvalet*. Må hända är hela denna teori en dröm; men den har äfven som sådan gjort vetenskapen stora tjänster. Ej blott systemets upphotsman sjelt, utan ock hans sektatörer hafva med iver och nit, man kunde nästan säga: med passion, samlat iakttagelser, som skulle tjena systemet, och ett kapital af observationer har sålunda efter hand blifvit bildadt, som Darwin förutan troligtvis ännu varit obefintligt. Genom åtskilliga våldsamma logiska språng har icke så mycket Darwin sjelt, som en venster inom hans skola, sökt exploitera systemet i christendomsfiendtlig rigtning; detta och en mängd protester ur rent naturvetenskaplig synpunkt (Agassiz) bindra icke, att Darwinismen är en ytterst märklig företeelse, hvilken ingen naturvetenskapsman kan förbigå. Vi nämna här blott, att hans nu öfversatta *Origin of species* är ett lättläst, klart, af interessanta iakttagelser öfverfullt arbete.